

รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 4/2568

วันที่ 8 สิงหาคม และ 13 สิงหาคม 2568 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 27 สิงหาคม 2568

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม<sup>1</sup>

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ (ประธาน) นายปิติ ดิษยทัต (รองประธาน) นางอลิศรา มหาสันทนะ  
นายไพบุลย์ กิตติศรีกังวาน นายรพี สุจริตกุล นายสันติธาร เสถียรไทย

การประเมินภาพเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 และ 2569 ขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ เศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีจากการส่งออกสินค้าและการผลิต มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวจากช่วงครึ่งแรกของปีจากผลกระทบของมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ซึ่งจะซ้ำเติมปัญหาเชิงโครงสร้างและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มระยะใกล้ที่ลดลง ทำให้เศรษฐกิจบางภาคส่วนมีความเปราะบางมากขึ้นโดยเฉพาะ SMEs

เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยการส่งออกสินค้ายังได้รับแรงส่งจากการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี และการเร่งส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ก่อนที่มาตรการภาษีแบบตอบโต้ (reciprocal tariff) มีผลบังคับใช้ รวมถึงการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีข้างต้นส่งผลบวกไปยังภาคการผลิตที่เกี่ยวข้อง

มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 และขยายตัวต่ำกว่าระดับศักยภาพในปี 2569 โดย (1) ภาคการส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัวจากผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมของมาตรการภาษีสหรัฐฯ รวมทั้งผลจากการเร่งส่งออกในช่วงครึ่งปีแรก แม้ว่าอัตราภาษี reciprocal ที่ไทยได้รับไม่แตกต่างจากประเทศคู่แข่งมากนัก แต่อัตราภาษีนำเข้าสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากจะส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ และการค้าโลก นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงจากการเก็บภาษีสินค้าที่สวมสิทธิ์ส่งออก (transshipment) โดยเงื่อนไข transshipment อาทิ เกณฑ์สัดส่วนมูลค่าเพิ่มในภูมิภาค (regional value content: RVC) ยังไม่มีความชัดเจน สำหรับสถานการณ์ความขัดแย้งชายแดนส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจไม่มาก โดยผลกระทบหลักมาจากการค้าชายแดนที่ลดลงในช่วงไตรมาสที่ 3 (2) ภาคการผลิตถูกกระทบจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นทั้งจากการทะลักของสินค้านำเข้า (import flooding) ที่อาจรุนแรงขึ้นจากประเทศอื่น ๆ ที่แสวงหาตลาดใหม่ และการเปิดตลาดในประเทศให้กับสินค้าจากสหรัฐฯ โดยเบื้องต้นประเมินว่าผลกระทบจากการเปิดตลาดให้สหรัฐฯ ต่อภาพรวมเศรษฐกิจไม่สูงนัก แต่อาจสร้างแรงกดดันเพิ่มขึ้นต่อบางภาคส่วน เช่น ภาคเกษตรและเกษตรแปรรูป ซึ่งครอบคลุมผู้ประกอบการและแรงงานจำนวนมาก (3) ภาคท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวชะลอตัว ตามจำนวนนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (short-haul) ที่ลดลงจากการ

---

<sup>1</sup> นายรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส ลาออกจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผลในวันที่ 1 กรกฎาคม 2568

แข่งขันในภูมิภาคที่รุนแรงขึ้นแม้รายรับภาคท่องเที่ยวโดยรวมยังขยายตัวได้จากนักท่องเที่ยวระยะไกล (long-haul) แต่ผลดีก็กระจุกตัวอยู่ในผู้ประกอบการรายใหญ่ อาทิ โรงแรมระดับบน ตามพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ที่เน้นพักผ่อนในโรงแรมและใช้จ่ายนอกที่พักน้อยกว่า และ (4) **การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวชะลอลงจากแนวโน้มรายได้แรงงาน** ตามแนวโน้มการส่งออก การผลิต และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระซึ่งมีส่วนสูงในภาคบริการ

**คณะกรรมการฯ** เห็นว่าผลกระทบของนโยบายการค้ายังประเมินได้ยาก แม้ไทยได้รับอัตราภาษี reciprocal ที่ไม่ได้เสียเปรียบเทียบกับคู่แข่ง แต่อัตราภาษีใหม่ที่สูงกว่าในอดีตอาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกสินค้า การย้ายฐานการผลิต และการลงทุนใหม่ในระยะข้างหน้า โดยผู้ประกอบการในหลายอุตสาหกรรมให้ข้อมูลว่าคำสั่งซื้อล่วงหน้าชะลอลงบ้าง แต่ยังเป็นไปตามที่ผู้ประกอบการคาดไว้และสอดคล้องกับการเร่งส่งออกในช่วงก่อนหน้านี้ อาทิ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มที่คำสั่งซื้อชะลอลงแต่คาดว่าจะทยอยกลับมาในช่วงไตรมาสที่ 4 ภายหลังการระบายสินค้าคงคลัง ขณะที่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ยังได้รับคำสั่งซื้อล่วงหน้าต่อเนื่องตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังขยายตัวได้ กรรมการบางท่านประเมินว่าแนวโน้มการส่งออกจะเป็นลักษณะค่อย ๆ ชะลอตัวมากกว่าที่จะชะลอตัวลงรุนแรงในไตรมาสที่ 3 ตามการประเมินของฝ่ายเลขานุการฯ เนื่องจากอัตราภาษีที่ไทยได้รับไม่ได้แตกต่างจากคู่แข่ง โดยผลกระทบจริงคาดว่าจะทยอยและทยอยเกิดขึ้นตามการปรับตัวของภาคส่งออก

**คณะกรรมการฯ** แสดงความกังวลต่อแนวโน้มการชะลอตัวของเครื่องยนต์เศรษฐกิจที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ ซึ่งอาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้าต่ำกว่าศักยภาพ โดย (1) ภาคการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ และการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นจากการทะลักของสินค้านำเข้า (import flooding) (2) ภาคการท่องเที่ยวที่มีจำนวนและโครงสร้างนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการลดลงของนักท่องเที่ยวระยะไกลซึ่งส่งผลให้รายได้ไม่กระจายไปยังผู้ประกอบการรายย่อย และ (3) การบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตามแนวโน้มรายได้แรงงานที่ลดลง **ปัจจัยเหล่านี้จะซ้ำเติมปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีอยู่เดิม** ขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงมาจากภาคธุรกิจเพียงบางกลุ่ม และกระจุกตัวอยู่ในผู้ประกอบการรายใหญ่

**ฝ่ายเลขานุการฯ** นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับธุรกิจ SMEs ที่กำลังเผชิญความท้าทายหลายด้าน โดยเฉพาะจากการทะลักของสินค้านำเข้า (import flooding) ขณะเดียวกันกำลังซื้อของผู้บริโภคในประเทศที่ลดลงเป็นปัจจัยกดดันการประกอบธุรกิจ อีกทั้ง SMEs ยังเผชิญต้นทุนการกู้ยืมที่สูงกว่าบริษัทใหญ่และมีปัญหาในการเข้าถึงสินเชื่อ ข้อมูลจากผู้ประกอบการพบว่า SMEs ส่วนใหญ่ปรับตัวในเชิงประคับประคองกิจการ เช่น การลดต้นทุน หรือลดขนาดกิจการ ขณะที่การปรับตัวเชิงรุก เช่น การเปลี่ยนโมเดลธุรกิจเพื่อเพิ่มศักยภาพยังมีข้อจำกัด **คณะกรรมการฯ** เห็นว่า SMEs เปรียบบางมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังการจ้างงานและรายได้ครัวเรือน รวมถึงความสามารถในการชำระหนี้

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ ตาม (1) ราคาหมวดอาหารสดที่ลดลง โดยเฉพาะราคาผลไม้ที่ปรับลดลงจากผลผลิตที่ออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้นตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ประกอบกับการส่งออกผลไม้ที่ลดลงจากการแข่งขันกับประเทศอื่นที่สูงขึ้น และ (2) ราคาหมวดพลังงาน โดยราคาน้ำมันดิบโลกโน้มลดลงจากอุปทานน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าและบริการอื่นในตะกร้าเงินเฟ้อพื้นฐานไม่ได้ปรับลดลงตามเป็นวงกว้าง สะท้อนจากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีแนวโน้มทรงตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ ด้านอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ

คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่อยู่ในระดับต่ำในปัจจุบันไม่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ และมีส่วนช่วยบรรเทาไม่ให้เกิดการชะงักงันของประชาชนและต้นทุนของธุรกิจยิ่งสูงไปกว่านี้ อย่างไรก็ตาม ควรมีการติดตามความเสี่ยงที่เงินเฟ้ออาจถูกกดดันเพิ่มเติมจากอุปสงค์ในประเทศที่ชะลอลง นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ อภิปรายเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้บริบทที่เงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทาน โดยเห็นร่วมกันว่านโยบายการเงินมีประสิทธิผลจำกัดต่อเงินเฟ้อในบริบทนี้ กรรมการส่วนหนึ่งแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า นโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อแบบยืดหยุ่น (flexible inflation targeting) มีเป้าหมายสำคัญ คือ การดูแลให้อัตราเงินเฟ้อในระยะปานกลางอยู่ในกรอบเป้าหมาย และอัตราเงินเฟ้อเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงต่ำและมีเสถียรภาพ (low and stable) โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในกรอบเป้าหมายตลอดเวลา โดยสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับเงินเฟ้อและนโยบายการเงิน คือ ที่มาและปัจจัยที่ขับเคลื่อนเงินเฟ้อ และนโยบายคาดการณ์เงินเฟ้อในระยะปานกลาง

คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่าอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำส่วนหนึ่งอาจมาจากข้อจำกัดในการชีวิต สังเกตจากราคาบางหมวดในดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ที่เคลื่อนไหวน้อยหรือไม่เปลี่ยนแปลงเป็นเวลานาน ซึ่งมักเป็นหมวดที่มีความท้าทายในเรื่องการจัดเก็บข้อมูลให้ครอบคลุม และการคำนวณเพื่อให้สะท้อนคุณภาพสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น หมวดค่าเช่าบ้านที่ครอบคลุมบ้านเช่าเก่าเป็นส่วนใหญ่ซึ่งปรับราคาได้ยาก จึงขอให้ฝ่ายเลขานุการฯหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางพัฒนาดัชนี CPI ให้สะท้อนราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคเผชิญได้ดียิ่งขึ้น

#### การประเมินภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน

อัตราดอกเบี้ยในระบบธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงสอดคล้องกับการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่ผ่านมา ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรไทยปรับลดลงตามคาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยที่ชะลอตัว ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ปรับแข็งค่าตามการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. เป็นสำคัญ ภายหลังจากการประกาศตัวเลขเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ออกมาต่ำกว่าคาด ประกอบกับผู้ร่วมตลาดมีความกังวลต่อเสถียรภาพการคลังของสหรัฐฯ จากการผ่านงบประมาณและแผนการปรับลดภาษีของรัฐบาลสหรัฐฯ

สินเชื่อโดยรวมหดตัวต่อเนื่องจากความต้องการสินเชื่อของธุรกิจขนาดใหญ่ที่ปรับลดลงตามความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจและความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าที่สูงขึ้น โดยคุณภาพสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัยยังปรับตัวลดลง ทั้งนี้ SMEs ยังมีความเปราะบางจากสภาพคล่องที่ลดลงและภาระหนี้สูง อีกทั้งยังเผชิญต้นทุนทาง

การเงินที่สูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ โดยข้อมูลจากสถาบันการเงินสะท้อนว่าอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อปล่อยใหม่ของลูกค้า SMEs อยู่ในระดับสูงและปรับลดลงน้อยกว่ากลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ ส่วนหนึ่งจากความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูงกว่าโดยเปรียบเทียบ

**คณะกรรมการฯ แสดงความกังวลเกี่ยวกับความเปราะบางของธุรกิจ SMEs ทั้งจากสภาพคล่องที่ตึงตัวและแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น** และสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินว่าเข้มงวดขึ้นหรือไม่ โดยมีความกังวลว่าคุณภาพสินเชื่อที่ปรับด้อยลงอาจส่งผลการพิจารณาให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ซึ่งจะจำกัดโอกาสของ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการปรับตัวและทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงว่าสถาบันการเงินไม่ได้ปรับเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อ (underwriting standard) ให้เข้มงวดขึ้นหรือจำกัดการให้สินเชื่ออย่างเป็นวงกว้าง แต่มีความระมัดระวังมากขึ้นในการปล่อยสินเชื่อใหม่ตามระดับความเสี่ยงของลูกค้า เช่น สถาบันการเงินไม่ได้ปรับ underwriting standard ของสินเชื่อ SMEs ชัดเจน แต่เน้นปล่อยสินเชื่อให้กับ SMEs กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อให้กับธุรกิจขนาดเล็กที่ไม่มีหลักประกันหรือมีหลักประกันไม่เต็มจำนวน **คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามการขยายตัวของสินเชื่อรวมถึงการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทที่อาจซ้ำเติมภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs**

#### การพิจารณานโยบายการเงิน

- ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน **คณะกรรมการฯ อภิปรายในประเด็นสำคัญ ดังนี้**
  - **คณะกรรมการฯ เห็นว่าแม้เศรษฐกิจในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวได้ตามที่ประเมินไว้ แต่เศรษฐกิจในระยะข้างหน้าจะถูกกดดันจากหลายปัจจัยและบางภาคส่วนของเศรษฐกิจมีความเปราะบางเพิ่มขึ้น** โดยผลกระทบของมาตรการภาษีของสหรัฐฯ มีลักษณะทอดยาวและซ้ำเติมปัญหาเชิงโครงสร้างและความสามารถในการแข่งขันที่มีอยู่เดิม รวมทั้งแรงส่งจากภาคท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มแผ่วลง นอกจากนี้ SMEs จำนวนมากยังมีแรงกดดันเพิ่มเติมจากการแข่งขันที่รุนแรงและการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง
  - **คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในระดับต่ำจากราคาพลังงานและอาหารสด** โดยระดับราคาของสินค้าและบริการโดยทั่วไปไม่ได้ปรับลดลงตามเป็นวงกว้าง จึงไม่เป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณานโยบายการเงิน
  - **คณะกรรมการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้และการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs** โดยความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูงขึ้นอาจทำให้สถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจมีนัยต่อกิจกรรมเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า (macro-financial

linkage) ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ประเมินว่าสินเชื่อจะยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากกระบวนการปรับลดภาระหนี้ (debt deleveraging) ของภาคธุรกิจและครัวเรือน ความต้องการสินเชื่อที่ลดลงตามความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจ และความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินต่อลูกหนี้กลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง

- **คณะกรรมการฯ ชี้แจงนำหนักเป้าหมายทั้งสามด้านแล้วเห็นว่านโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายลงได้อีกระดับหนึ่ง เพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจ รวมทั้งมีส่วนช่วยบรรเทาภาระของกลุ่มเปราะบาง ขณะที่ไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาว โดยอภิปรายประเด็นเพิ่มเติมดังนี้**
  - **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีส่วนบรรเทาภาระและสนับสนุนให้ภาคธุรกิจปรับตัวได้บ้าง อย่างไรก็ตาม นโยบายการเงินเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้เศรษฐกิจและสินเชื่อกลับมาขยายตัวได้เต็มที่ แต่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับมาตรการที่ช่วยแก้ไขปัญหาล้างโครงสร้างหรือปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs อาทิ กลไกการค้าประกันสินเชื่อ และมาตรการสนับสนุนให้ SMEs ปรับตัวและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน**
  - **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการผ่อนคลายนโยบายการเงินในสถานะปัจจุบันไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินมากนัก แต่การดำเนินนโยบายการเงินในระยะข้างหน้าต้องคำนึงถึงการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะปานกลาง โดยอัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่ควรอยู่ในระดับต่ำเป็นเวลานานเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการสะสมความเสี่ยงในระยะยาว อาทิ การก่อหนี้เกินตัวของครัวเรือนและธุรกิจ การบั่นทอนแรงจูงใจการออมเงิน การลงทุนที่อาจไม่เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่าที่ควร อีกทั้งเพื่อป้องกันพฤติกรรมแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (search for yield) และการเกิดฟองสบู่ราคาสินทรัพย์ ซึ่งนำไปสู่ความเสี่ยงเชิงระบบ (systemic risk) ที่สูงขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของนโยบายการเงินที่ลดลงเมื่ออัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ รวมทั้งประสิทธิผลที่จำกัดในการแก้ปัญหาล้างโครงสร้าง ซึ่งต้องผสมผสานเครื่องมือทั้งนโยบายปฏิรูปเชิงโครงสร้าง นโยบายการคลัง นโยบายการเงิน และมาตรการทางการเงินเฉพาะจุดเพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจสามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการค้าและห่วงโซ่อุปทานใหม่ของโลกได้**
  - **กรรมการส่วนหนึ่งเห็นว่าการดำเนินนโยบายการเงินควรคำนึงถึงการรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) ที่มีจำกัด เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดด้วย เนื่องจากความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้ายังคงมีอยู่**

### การตัดสินใจนโยบายการเงิน

คณะกรรมการฯ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 1.75 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี โดยให้มีผลทันที

คณะกรรมการฯ เห็นว่าแม้เศรษฐกิจไทยในปี 2568 และ 2569 ขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ แต่มาตรการภาษีของสหรัฐฯ จะซ้ำเติมปัญหาเชิงโครงสร้างและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งเศรษฐกิจบางภาคส่วนมีความเปราะบางมากขึ้นโดยเฉพาะ SMEs ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทาน คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินจะสามารถผ่อนคลายเพิ่มเติมได้บ้าง เพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจและช่วยบรรเทาภาระของกลุ่มเปราะบาง จึงมีมติให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงในการประชุมครั้งนี้ สำหรับในระยะข้างหน้า คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันควรคำนึงถึงการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะปานกลางและขีดความสามารถของนโยบายการเงินที่มีจำกัด

สายนโยบายการเงิน

27 สิงหาคม 2568